

[Kirsten Jacobsen]

Det er altså ikke for at omgå formandens besked om, at jeg ikke kunne få udvidet taletid, at jeg tager så mange korte bemærkninger, men fordi jeg faktisk har noget at sige.

Hr. Jørgen Estrup har jo ret i, at den interne revision er som at sætte ræven til at vogte gæs, men jeg synes nok, at hr. Jørgen Estrup udviste ret meget optimisme, når han sagde, at man kunne bare give dem en vejledning. Herregud, de har haft en realkreditlov med straffebestemmelser, men den er de fuldstændig og totalt og bedøvende ligeglade med. En vejledning ville rage dem en høstblomst.

Nej, det, man skal gøre, er, at man skal styrke ansvaret for bestyrelsens medlemmer, og så skal man – undskyld, formand, jeg var lige ved at sige det igen – drage bestyrelsesmedlemmerne til ansvar for de lovovertrædelser, som de begår eller medvirker til.

Det er skandaløst at se disse kreditforenings-sager, Nordisk Fjer og andet, vi har været vidne til. Det er dette Folketings forpligtelse at sørge for, at man skal stå til ansvar for de handlinger, man foretager sig, når man sidder i en bestyrelse. Det skal ikke være en eller anden professionel pingvirksomhed, hvor man sidder på bagsædet af en BMW med en mobiltelefon og styrer fra det ene møde til det andet og får udbetalt 100.000 kr. eller mere. Man kan se i Den Blå Bog, at nogle kan sidde i 50 på én gang. Sådanne ting kunne vi gøre noget ved, men vi kunne i hvert fald i realkreditlovhenseende sørge for, at det medførte ansvar. Det er utåleligt at tænke på, at alle de ting, der er sket i kreditforeningerne, ikke har medført, at noget bestyrelsesmedlem er draget til ansvar for nogen af de handlinger. Der er en chef for en direktion, som er gået af »egen fri vilje«, og en formand for en bestyrelse er også gået, men at drage dem til ansvar efter loven er ikke sket. Det bør og skal ske!

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det kan jeg sådan set gøre meget hurtigt, for når jeg brugte udtrykket vejledning, var det en af de funktioner, som man skulle have ud af at stramme revisionen op. Det er oplagt, at der også skal noget mere håndfast til.

Jeg synes, vi skal overveje, hvad det er for en slags ansvarspådragelse, der kan være tale om. Jeg er sådan set ikke uenig med fru Kirsten Jacobsen i, at det bør der også kunne være tale om

i visse situationer, men jeg synes, at parallellen først og fremmest skal være til den, der i almindelighed gælder, når man har erhvervsvirksomheder, der er gående. Hvis man overtræder lovgivningen, er man i almindelighed også strafansvarlig. Det er den slags paralleller, vi skal have trukket.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti finder det meget positivt, at der efter dette forslag gives mulighed for at skifte til en anden realkreditinstitution, hvis man har lyst til det. Der skal fremover være mulighed for at yde lån til indfrielse af lån fra andre kreditinstitutter. Vi ser på det på den måde, at det er helt naturligt, at man indfører denne bestemmelse i relation til større konkurrence i sektoren.

Så tager forslaget også sigte på at styrke tilliden til realkreditinstitutterne, og det er desværre påkrævet efter sommerens heftige debat. Kritikpunkter af større eller mindre saglighed har været rettet imod sektoren. Men vi må nok sige, at der er brug for at få strammet op visse steder for at få genskabt tilliden. På den baggrund finder vi det helt naturligt, at man kommer med de forslag, som ligger i lovforslaget. Vi kan principielt medvirke til, at man nu får styrket den interne revision, at man får en registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at der også skal indføres regler om tredjelandes filialer her i landet og et endeligt tilsyn af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Vi har ikke noget principielt at indvende mod disse ting, men der kan naturligvis være visse forhold, der skal undersøges lidt nærmere i udvalgsarbejdet.

Så er der endelig udskydelse af lovrevisionen om adgang til 50-årige indekslån. Men viser det sig – det ville være interessant at få det undersøgt hurtigst muligt – at der er nogle uheldige virkninger af disse meget lange lån, er der altså ingen grund til at vente med en lovrevision. Personlig må jeg sige, at 50 år er en meget lang periode, og vi kan meget nemt komme ud i situationer, hvor det, man har belånt, har mistet sin værdi, før lånet er indfriet, og det er et uheldigt princip. Det er måske noget af det, vi hurtigst muligt skal have undersøgt lidt nærmere, om der er nogle uheldige virkninger af disse meget lange lån, så vi kan få rettet op på eventuelle misforhold der.

Men vi medvirker positivt til udvalgsarbejdet om lovforslaget.